

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Harsányi István Ügyvédi Iroda (.....) által képviselt I. r., valamint II. r. felpereseknek a dr. Házy Béla ügyvéd (.....) által képviselt alperes ellen taggyűlési határozat hatályon kívül helyezése iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2016. október 21-én kelt 2.G.40.039/2016/8. számú ítélete ellen a felperesek részéről benyújtott fellebbezés folytán - nyilvános fellebbezési tárgyaláson - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg az alperesnek személyenként 10.000 (tízezer) forint - 10.000 (tízezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az alperes 1993. május 10. napjától cégnyilvántartásba bejegyzett gazdasági társaság, melynek tagja az I. r. felperes 2001. május 28-tól, a II. r. felperes 2013. június 19. napjától.

Az alperes 2012. június 22-i társasági szerződésének 11.6. pontja szerint a taggyűlés a határozatait a taggyűlésen jelenlévő tagok szavazatainak 75%-ával hozza meg. A 14.4. pont szerint nem lehet könyvvizsgáló a gazdasági társaság alapítója, tagja. Nem választható könyvvizsgálóvá a gazdasági társaság vezető tisztségviselője és felügyelőbizottsági tagja, valamint ezek közeli hozzátartozója, továbbá gazdasági társaság munkavállalója e minősége megszűnésétől számított 3 évig. A 17. pont szerint a társasági szerződésben nem szabályozott kérdésekben a gazdasági társaságokról szóló törvény, a társaságnak és tagjainak az ott nem szabályozott vagyoni és személyi viszonyaira az 1959. évi IV. törvény (Ptk.) rendelkezéseit kell alkalmazni. A 2012. június 22-ét követő létesítő okirat módosítások a 2013. március 13-i, június 19-ei, június 11-ei és a 2013. december 18-i tagváltozások voltak. A 2013. június 11-eivel kapcsolatban 2.G.40.236/2013. számon indult per.

Az alperes taggyűlése 2013. június 11-én 7/B. (más számozás szerint 8.) sorszám alatt hozott taggyűlési határozata a 11.6. pont tekintetében a társasági szerződést módosította, ezt a pontot törölte, ezen határozatot azonban a Budapest Környéki Törvényszék a 2.G.40.236/2013/48. számú, 2015. június 17-én hozott határozatával hatályon kívül helyezte. A Fővárosi Ítéltábla 2016. január 21-én hagyta helyben ezen ítéletet, a határozat hirdetésen az alperes jogi képviselője is jelen volt. A 2013. június 11-i társasági határozatok végrehajtásának felfüggesztésére nem került sor.

Az alperes 2015. december 16-án írásbeli szavazást írt elő a társaság a 2013. évi V. törvény rendelkezéseire való áttérése érdekében, a szavazólapot aláírva, egyértelmű szavazatmegjelöléssel kérte visszaküldeni. Az 1/2015. (XII.30.) számú határozati javaslat szerint „a társaság taggyűlése elhatározza, hogy a társaság a 2013. évi V. törvény hatálya alá helyezkedik, a társaság szervezetére, működésére ez a jogszabály irányadó.”

A 2/2015. számú határozati javaslat szerint „a taggyűlés elfogadja a 2013. évi V. törvény rendelkezéseinek megfelelő és az időközi változásokkal egységes szerkezetbe foglalt 2015. december 30-ai dátumú egységes társasági szerződést, felhatalmazza az ügyvezetőt a társasági szerződés cégbírósághoz történő benyújtására. A szavazólapot a felperesek azzal küldték vissza, hogy a határozatokhoz nem járulnak hozzá.

Az alperes 2015. december 31-én a szavazás eredményéről tájékoztatta a tagokat akként, hogy az 1/2015. számú határozati javaslatban foglaltakhoz a tagok 69,67% arányban hozzájárultak, míg 30,33%-ban nem. A szavazás végeredménye alapján a határozat megszületett és végrehajtható. A 2. számú határozati javaslat kapcsán rögzítette, hogy a szavazás eredménye szerint 69,67% hozzájárult a javaslathoz, 30,33% nem, így a határozati javaslatban foglaltak a szavazás végeredménye alapján nem végrehajthatóak.

A felperesek az 1/2015. számú határozat hatályon kívül helyezését kérték, jogszabályba ütközésre hivatkozva. Az utolsó érvényes és hatályos társasági szerződésnek a 2012. június 22-i társasági szerződést jelölték meg, hivatkoztak annak 11.6. pontjára, mely szerint legalább 75%-os szavazati aránnyal kellett volna a határozatot meghozni.

Az 1/2015. számú taggyűlési határozat kapcsán a társasági szerződés 11.6., 14.4. és 17. pontjába ütközésre hivatkoztak, arra, nem tekinthetőek a 2013. évi CLXXVII. törvény 12.§ (3) bekezdése szerinti kivétel hatálya alá tartozónak, mert az 1959. évi IV. törvény alkalmazását is előírják, a támadott határozat e rendelkezésekkel ellentétes. A társasági szerződés több pontja konkrét jogszabályhely hivatkozást is tartalmaz, ezek módosítása is indokolt az új Ptk.-ra való áttéréshez.

Arra is hivatkoztak, a 11.2. pont rögzíti a taggyűlés hatáskörébe tartozó, törvény által oda utalt kérdéseket, a Gt. 141.§ (2) bekezdés a-x) alpontig tartó felsorolást tartalmaz, mellyel szemben a Ptk. 3:109.§ (2), (3) bekezdése lényegesen szűkebb hatáskört állapít meg a taggyűlés számára. A tagok erre vonatkozó kifejezett akarata, határozata nélkül azonban ez nem következhet be. A változásokkal egységes szerkezetbe foglalt társasági szerződés nem lehet alapja a társasági szerződésben bekövetkezett változások bejegyzésének, az csupán technikai jellegű okirat. Hivatkoztak a Ctv. 51.§ (1), (2) és (3) bekezdésére, arra, a változás bejegyzésére az egységes társasági szerződés önmagában nem alkalmas, ahhoz valamennyi tag által aláírt, különálló okiratban szereplő okiratmódosítás vagy taggyűlési jegyzőkönyv szükséges.

Alperes a kereset elutasítását kérte arra hivatkozva, a hatályos társasági szerződés a 2014. február 3-i keltű szerződés, melyet a cégbíróság 180. sorszám alatt jegyzett be, a 11. pontjának megfelelően hozta meg a taggyűlés a határozatát. Utalt a Ptké. 12.§ (1) bekezdésére és arra, a társasági határozatok hatályon kívül helyezése ex nunc hatályú, így csak a jövőre érvényesülhet, a 2013. június 11-i határozatok 2016. január 21-ig érvényesek voltak, a perben támadott határozatok pedig 2015. december 30-aiak.

A Budapest Környéki Törvényszék a 2016. október 21-én kelt 2.G.40.039/2016/8. számú ítéletével a kereseti kérelmet elutasította, kötelezte a felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg az alperesnek személyenként 18.000 forint perköltséget.

Az elsőfokú bíróság határozata indokolásában a Gt. 45.§, 148.§-aira, valamint más perekre történő hivatkozás után rögzítette, alperes először 2015. december 30-án határozott arról, hogy az új Ptk. rendelkezéseivel összhangban kíván továbbműködni, így a 2006. évi IV. törvény alapján kellett elbírálni a kereseti kérelmet. A 2015. december 16. és december 31-i időpontokban a 2012. június 22-i társasági szerződésnek a 2013. június 11-i taggyűlési határozatokkal meghozott módosításai vonatkoztak a társaság működésére. A 2013. június 11-i taggyűlési határozatok hatályon kívül helyezése iránt per folyt, de a határozatok végrehajtása felfüggesztésére nem került sor, a perben hozott ítélet 2016. január 21-én emelkedett jogerőre. Az alperes a taggyűlése által meghozott és a

tagok irányába hatályosult taggyűlési határozat és a módosított társasági szerződés szerint volt köteles működni addig, míg a hatályon kívül helyezésre nem került sor. A hatályon kívül helyezést tartalmazó ítélet időbeli hatálya csak jövőbeni lehet. 2016. január 21-ig alperes a 2013. június 11-i társasági határozatok figyelembevételével járhatott el, így a 2012. június 22-i társasági szerződés 11.6. pontját - melyet 2013. június 11. napján a társasági szerződésből töröltek - figyelembe venni nem kellett, a társasági határozatokat nem 75%-os szavazati aránnyal kellett meghozni. Ezért a határozat hatályon kívül helyezésének nem volt helye.

Az elsőfokú bíróság utalt a Ptké. 12.§ (1) bekezdésére és arra, a társaság a Ptk. hatályba lépését követő első létesítő okirat módosítással egyidejűleg volt köteles a Ptk. rendelkezéseivel összhangban álló továbbműködésről dönteni. A (2) bekezdés szerint a Ptk. rendelkezéseit az (1) bekezdés szerinti döntés időpontjától, ennek hiányában 2016. március 15-től kellett alkalmaznia és ezt követően a létesítő okirata nem tartalmazhatott a Ptk.-val összhangban nem álló rendelkezést. A társaság a létesítő okirat módosítás nélkül is a Ptk. hatálya alá helyezkedhet, de ezen döntést legkésőbb 2016. március 15-ig meg kell hozni, azaz felül kell vizsgálni a társasági szerződést és ha a Ptk.-ba ütköző rendelkezést tartalmaz, úgy azt módosítani kell. Amennyiben nincs ilyen Ptk. szabályba ütközés, nem szükséges a létesítő okirat módosítása.

Alperes a létesítő okirat módosítása nélkül döntött a Ptk. hatálya alá helyezkedésről, ez nem jogellenes még akkor sem, ha a létesítő okirata esetleg Ptk.-ba ütköző rendelkezést tartalmaz. A felperes által hivatkozott 12.§ (3) bekezdés arra az esetre vonatkozik, ha a létesítő okirat módosítása csak azért lenne szükséges, mert az általában a Gt.-re hivatkozik.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 78.§-a és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet felhívásával döntött a perköltség viseléséről.

Az ítélet ellen a felperesek fellebbeztek, kérték annak megváltoztatását és az 1/2015. számú határozat hatályon kívül helyezését, valamint alperes perköltségben marasztalását. Az 1/2015. számú határozat kapcsán előadták, álláspontjuk szerint alperes hatályos társasági szerződése a 2012. június 22. napjával elfogadott társasági szerződés, melynek 11.6. pontja 75%-os szavazati arányt írt elő.

Vitatta az elsőfokú bíróság jogértelmezését, előadták, az akkor még hatályos Gt. 152.§-át is sértette a szavazás, a taggyűlés legalább háromnegyedes szótöbbséggel hozott határozata lett volna ahhoz szükséges. A 169. szám alatti bejegyzés jogszabálysértő volt, a cégbíróság nem csak a társasági szerződésben előírt, de a módosítás kapcsán a jogszabályban előírt 75%-os arányt is figyelmen kívül hagyta. A 2013. június 11-én megtartott taggyűlésen határozatok sem születtek. Erre nézve csatolták a taggyűlési jegyzőkönyv társasági szerződés módosítását érintő előterjesztését tartalmazó oldalait. A jegyzőkönyv nem tartalmaz sem meghozott határozatokat, sem határozatszámokat, csupán előterjesztéseket, szavazati arányokat. A rögzítettekből megállapítható, hogy a 11.6. pontban előírt 75%-os arányt nem érték el és a Gt. 152.§-ában rögzített háromnegyedes szótöbbséget sem, a kihirdetett határozatokat elkülönülten, határozatmegjelöléssel és 1-8-ig számozással ellátva kiemelve rögzítették a jegyzőkönyvben. Egyik társasági szerződési pont esetében sem került sem a határozat ténye, sem annak sorszámozása rögzítésre, alperes sem tekintette módosítottnak a társasági szerződést, mivel 30 napon belül nem kezdeményezte a változásbejegyzési kérelmet, csak akkor, amikor az ügyészség a törvényességi felügyeleti eljárás során a felügyelőbizottsági tagok hiánya miatt a jogsértő állapot megszüntetésére szólította fel alperest. Utólag önkényesen, jogellenesen történt a határozat bejegyzése átírással. Egyébként az alperes 2013. június 11-ét követően közel egy hónappal, július 6-án a korábbi 11-i taggyűléssel megegyező napirendi pontokkal ismét taggyűlést tartott, ez is igazolja, hogy maga alperes sem tartotta a június 11-i határozatokat meghozottnak. A július 6-i taggyűlés határozatainak felülvizsgálatára vonatkozó 2.G.40.816/2014. számú eljárásban hozott ítélet több, jelen eljárásban is releváns megállapítást tartalmaz, melyet kértek figyelembe venni.

Utaltak arra, a felperesi álláspont szerinti helyes jogértelmezés alapján ebben a perben megállapításra került, hogy a 2013. június 11-i taggyűlésen sem jöttek létre olyan határozatok, melyek a társasági szerződés módosítását eredményezték volna. A 2.G.40.816/2014/6. számú ítélet 2015. június 6-án jogerőre emelkedett, ezért annak kérdése, hogy alperesi társaság taggyűlési határozatait a taggyűlésen jelenlévő tagok szavazatainak 75%-ával hozhatja meg, ítélt dolog. Ettől az indokolástól a bíróság már jelen perben nem térhetett el. A felpereseknek a 2013. június 11-ei taggyűlést követően sem volt tudomásuk arról, hogy a társasági szerződésben bármilyen változás történt, a határozatok nem kerültek kihirdetésre. Arról csak a peres eljárás során szerezhettek tudomást a felperesek, hogy a határozatok könyvében az egyik változat szerint 8., a másik változat szerint 7/b sorszám alatt bejegyzés történt. Emiatt felperesek ismeretlen tettes ellen feljelentést tettek, közokirat hamisítás és más bűncselekmény miatt a büntetőeljárás a Budapest VI. kerületi Rendőrkapitányságon folyamatban van. Így a jelen perben eljáró bíróság álláspontja nem lehet megalapozott, mely szerint a taggyűlés által hozott és a tagok irányában hatályosult taggyűlési határozat, illetve a módosított társasági szerződés alapján működik a társaság addig, míg a taggyűlési határozat végrehajtását bíróság nem függeszti fel, vagy per eredményeként nem helyezik hatályon kívül. Tekintettel arra, ebben az esetben nem beszélhetünk létrejött határozatokról és módosult társasági szerződésről, cégadat, illetve társasági szerződés módosítását csak taggyűlési jegyzőkönyv vagy külön okirat eredményezheti. A 2013. június 11-i taggyűlési jegyzőkönyv olyan határozatot nem tartalmaz, mely alkalmas lenne a társasági szerződés módosítására, de a felperesek által legutoljára szabályosnak tartott 2012. június 22-i módosítást követően későbbi időpontban, mint ahogy azt az elsőfokú bíróság rögzíti, nem történt társasági szerződés módosítás, így a 75%-os arány változatlanul érvényben van. Ezt az alperes által kezdeményezett változásbejegyzési eljárásban is észlelni kellett volna és a változásbejegyzési kérelmet el kellett volna utasítani. Az itt leírt indokok a perbíróság előtt ismertek voltak, így az is, ami a 2.G.40.816/2014/6. számú ítéletben szerepel, hogy a taggyűlésen el nem hangzott határozatok azzal hatályosultak, hogy a jegyzőkönyv a felperesek részére megküldésre került. Azok a határozatok, melyekre a jelen ítélet hivatkozik, nem hangoztak el és rögzítésre sem kerültek a 2013. június 11-i taggyűlésen. Ezt a korábbi perből az elsőfokú bíróságnak ismernie kellett. A korábbi, 2.G.40.816/2014/6. számú ítélet meghozatala alapján nem helytálló azon álláspont sem, mely szerint alperesnek a Ptk. szerinti működésre történő áttéréssel nem kellett volna a társasági szerződés azon pontjait módosítania, melyek a Ptk. rendelkezéseivel összhangban nem állnak vagy azok a korábbi, 2006. évi IV. törvény konkrét §-ira utalnak. Ellentmondásos az ítélet 6. oldal második és harmadik bekezdése ebben a körben. A törvény kizárólag egy kivételt nevesít, a Ptk. 12.§ (2) bekezdése körében, azaz a létesítő okiratot a Ptk.-val összefüggésben nem kell módosítani, ha a létesítő okirat általános hivatkozásként a Gt. rendelkezéseire utal. Abban az esetben szükséges a társasági szerződés áttéréssel egyidejű módosítása, ha konkrét utalást tartalmaz. Szükséges a módosítás, figyelemmel arra, alperesi társasági szerződés több kifejezett rendelkezést is tartalmaz. A taggyűlés hatáskörét illetően a Ptk. azt lényegesen szűkebb körben határozza meg, így a tagok akarata nélkül ilyen változás nem következhet be, így ezen esetek nem tartoznak a Ptk.-ben foglalt kivétel hatálya alá. Csatolták a 2013. június 11-i taggyűlési jegyzőkönyvet, illetve a Budapest Környéki Törvényszék 2.G.40.816/2014/6. számú ítéletét.

A fellebbezés az alábbiakra tekintettel megalapozatlan:

A jelen ügyre alkalmazandó 2006. évi IV. törvény (Gt.) 45.§ (1) bekezdése alapján a gazdasági társaság bármely tagja (részvényese) kérheti a társaság szervei által hozott határozatok bírósági felülvizsgálatát arra hivatkozással, hogy a határozat e törvény vagy más jogszabály rendelkezéseibe, illetve a társasági szerződésbe ütközik.

Az (5) bekezdés szerint a keresetindításnak a határozat végrehajtására halasztó hatálya nincs, de a bíróság a határozat végrehajtását felfüggesztheti.

A Gt. 141-146.§-ai taglalják a taggyűléssel kapcsolatos szabályokat, míg a 147.§ (1) bekezdése értelmében, ha a társasági szerződés így rendelkezik, a taggyűlés hatáskörébe tartozó ügyekben a tagok ülés tartása nélkül is határozhatnak.

A 148.§ (1) bekezdése pedig akként rendelkezik, a taggyűlés tartása nélkül döntésre bocsátott határozat tervezetét írásban és - ha a társasági szerződés ennél rövidebb határidőt nem állapít meg -, a döntésre legalább nyolc napot biztosítva kell a tagokkal közölni, akik szavazatukat írásban vagy más, döntésük bizonyítására alkalmas módon adják le.

A (2) bekezdés szerint a taggyűlés tartása nélküli döntéshozatal során is irányadóak e törvénynek a tagok szavazati jogának számítására, gyakorlására és a határozattervezet elfogadásához megkívánt szavazatarányra vonatkozó rendelkezései.

A (3) bekezdés pedig kimondja, a taggyűlés tartása nélküli döntéshozatal esetében a határozatot az utolsó szavazat beérkezését követő napon kell meghozottnak tekinteni. A szavazás eredményéről az ügyvezető a tagokat az utolsó szavazat beérkezését követően - ha a társasági szerződés rövidebb határidőt nem ír elő - nyolc napon belül írásban tájékoztatja.

A Gt.-nek azon, 45.§ (5) bekezdésében írt (és az új Ptk.-ban is hasonlóan szabályozott) rendelkezése, amely kimondja: a támadott legfőbb szervi határozatra a határozat felülvizsgálata iránt indított pernek nincs halasztó hatálya, úgy értendő, hogy a határozat végrehajtása felfüggesztésének hiányában a perrel támadott határozat mindaddig irányadó a társaság jogviszonyaiban, amíg e határozatot jogerős bírósági döntés hatályon kívül nem helyezi, például ennek alapján kérelemre változásbejegyzési eljárás is lefolytatandó, az ilyen ügyben nincs helye a cégeljárás felfüggesztésének. A bírói gyakorlat e vonatkozásban hosszabb ideje kikristályosodott, amint azt a régi Gt. szabályaira tekintettel meghozott, de a Gt. és az új Ptk. hatálya alá tartozó ügyekre is érvényes Legfelsőbb Bíróság Cgf.VII.30.910/1998. vagy a Fővárosi Ítéltábla 16.Cgf.43.945/2004/2. számú határozatai is kifejtik.

Az a körülmény, hogy jelen ügyben a társasági határozatok végrehajtásának felfüggesztését a perbíróság nem rendelte el, egyúttal azzal járt, hogy a kérdéses határozat hatályon kívül helyezésére visszamenőlegesen nem, csak a jogerős bírósági határozat megszületésétől kezdődően, ex nunc hatállyal kerülhetett sor.

A végrehajtásukban fel nem függesztett társasági határozatok alapján bekövetkezett társasági működés, a vonatkozó jogviszonyok visszafordíthatatlan helyzeteket teremtenek, ezek hosszú időre visszamenő felszámolása, a határozatok hatálybalépése és a jogerős hatályon kívül helyezés időpontja közötti jogviszonyok, történések, üzleti, tagi, hatósági kapcsolatok utólagos visszarendezése fogalmilag kizárt. Erre figyelemmel rendelkezett úgy a jogalkotó, hogy a perrel támadott társasági határozat végrehajtásának felfüggesztése nélkül e határozat hatályát az utóbb bekövetkezett jogerős hatályon kívül helyezés visszamenőlegesen nem érinti, az csak a jövőre nézve rendelkezhető el.

Emiatt az 1/2015. (XII.30.) számú határozat meghozatalára még a 2013. június 11-i (utóbb 2016. január 21-től hatályát veszti) határozatképességi taggyűlési előírás volt irányadó, nem kérhető tehát számon a 2015. december 30-án hozott taggyűlési határozatra nézve a minősített szótöbbség követelménye.

Az 1/2015. (XII. 30.) számú határozat meghozatalakor irányadó társasági szerződés tekintetében

tehát az elsőfokú bíróság helytálló álláspontra helyezkedett. A jelen ügy nem a 2013. június 11-i taggyűlés körülményeinek és a meghozott határozatok vizsgálatát célozza, e tárgyban a Budapest Környéki Törvényszék a 2.G.40.236/2013/48., illetve a Fővárosi Ítéltábla 2016. január 21-én kelt 14.Gf.40.489/2015/4/II. számú ítélete az irányadó. Az elsőfokú bíróság helytállóan utalt arra, ezekben a perekben a társasági határozatok végrehajtása felfüggesztésére nem került sor, a 2013. június 11-i taggyűlési határozatok a jövőre nézve 2016. január 21. napjától kezdődően, azaz az ezt követő időre, jövőbeni hatállyal kerültek hatályon kívül helyezésre. A 2013. június 11-i határozatokra tekintettel a 2012. június 22-i társasági szerződés 11.6. pontját nem kellett figyelembe venni és nem volt szükséges a 75%-os szavazati arány a taggyűlési határozat meghozatalához, ennek folytán pedig a perben támadott határozat hatályon kívül helyezésének nem volt indoka.

Egyebekben a 2012. június 22-i társasági szerződés 14.4. pontja nem utal a Gt.-re, a 17. pont pedig általánosságban tartalmazza, hogy a társasági szerződésben nem szabályozott kérdésekben a gazdasági társaságokról szóló törvény, a társaságnak és a tagjainak az ott nem szabályozott vagyoni és személyi viszonyaira pedig a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

Összességében tehát a perben támadott határozat jogellenessége nem volt megállapítható, erre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

A Pp. 78.§ (1) bekezdése és a Pp. 239.§-a, valamint a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (5) és (6) bekezdése alapján kötelezte az eredménytelenül fellebbező felpereseket alperes javára a mérlegeléssel megállapított ügyvédi munkadíj, mint másodfokú perköltség megfizetésére.

Budapest, 2017. június 7. napján

. Gál Judit s. k.

a tanács elnöke

Dr. Molnár József s. k.

előadó bíró

Dr. Rutkai Éva s. k.

bíró

A kiadmány hitelül:

Gesztesi Diana

bírószági ügyintéző